

Sygn. akt I C 392/15 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Zambrowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Tomasz Makaruk

Protokolant Kinga Klemarczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w postępowaniu uproszczonym w dniu 17 grudnia 2015 r.

sprawy z powództwa (...) we W.

przeciwko E. P. (1)

o zapłatę 2.305,44 złotych

I. zasądza od pozwanej E. P. (1) na rzecz powoda (...) we W. kwotę 2.205,44 (dwa tysiące dwieście pięć i 44/100) złotych wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 1.865,05 (jeden tysiąc osiemset sześćdziesiąt pięć i 05/100) złotych od dnia 16 lipca 2015 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo co do kwoty 100 (sto) złotych;

III. zasądza od pozwanej E. P. (1) na rzecz powoda (...) we W. kwotę 141,38 (sto czterdzieści jeden i 38/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. wyrokowi w pkt I i III nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 392/15 upr

UZASADNIENIE

Powódka (...) we W. w pozwie skierowanym przeciwko E. P. (1) domagała się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 2.305,44 złotych wraz z umownymi odsetkami zmiennymi obliczonymi w stosunku rocznym według czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 1.865,05 zł od dnia 16 lipca 2015 r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż w dniu 3 kwietnia 2014 roku udzieliła pozwanej kredytu ratalnego numer (...) w kwocie 2.225,64 złotych. Pozwana była zobowiązana do spłaty kredytu w miesięcznych ratach po 77,15 zł. Pozwana nie wywiązała się z zobowiązań wobec banku – dokonała tylko 4 wpłat. Całość zadłużenia stała się wymagalna w dniu 03.07.2015r. Powódka domaga się zapłaty na podstawie wyciągu z ksiąg banku z dnia 15 lipca 2015 roku, zaś na dochodzoną należność składają się: należność główna w kwocie 1.865,05 złotych, odsetki za okres od dnia 03.04.2014r. do dnia 15.07.2015r. w kwocie 150,39 złotych, opłaty i prowizje w kwocie 290 złotych.

Pozwana E. P. (2) wniosła o oddalenie powództwa co do kwoty 100 zł, którą wpłaciła na podane przez powódkę konto dwa dni przed rozprawą, a w pozostałym zakresie uznała powództwo.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

E. P. (2) zawarła z (...) we W. w dniu 03.04.2014 roku umowę kredytu na zakup towarów (pralka i środki chemiczne) numer (...). Kwota udzielonego kredytu to 2.225,64 złotych, zaś całkowita kwota do zapłaty wynosiła 2.777,40 zł. Spłata należności została rozłożona na 36 rat miesięcznych w wysokości 77,15 zł każda, płatnych w terminie do 3 dnia

każdego miesiąca począwszy od 3 maja 2014 r.. E. P. (1) wpłaciła na poczet należności z przedmiotowej umowy: w dniu 9 maja 2014 r. kwotę 77,15 zł, w dniu 24 lipca 2014 r. kwotę 200 zł, w dniu 18 sierpnia 2014 r. kwotę 77,90 zł, w dniu 10 października 2014 r. kwotę 177 zł. Pismem z dnia 24 maja 2015 roku (...) we W. wypowiedziała umowę kredytu w związku z zagrożeniem terminowej spłaty kredytu. Wypowiadając umowę Bank poinformował E. P. (1), że po upływie 30-dniowego terminu wypowiedzenia cała należność z tytułu udzielonego kredytu stanie się wymagalna, w związku z czym kredytobiorca jest zobowiązany do niezwłocznej, najpóźniej w terminie 30 dni od otrzymania pisma, spłaty kredytu wraz z odsetkami.

Na dzień 15.07.2015 r. zobowiązanie E. P. (1) w stosunku do (...) we W. wynosiło w sumie 2.305,44 złotych. Na należność tą składały się: należność główna w kwocie 1.865,05 złotych, odsetki w kwocie 150,39 złotych oraz należne koszty, opłaty i prowizje w kwocie 290 złotych.

W dniu 15 grudnia 2015 r. E. P. (1) wpłaciła kwotę 100 zł na rzecz kredytodawcy, na podany przez niego numer konta bankowego, jako spłatę należności za pralkę.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: umowę kredytu (k.20-22), harmonogram spłat (k.23), zestawienie wpłat (k.24), wyciąg z ksiąg banku (k.25), wypowiedzenie umowy wraz z dowodem doręczenia (k.26,27), dowód wpłaty (k.36).

Zgodnie z art. 69 ust. 1 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 128 ze zm.) „przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu”.

Pozwana E. P. (2) na rozprawie (k. 37) wskazała, że uznaje powództwo, ale za wyjątkiem kwoty 100 zł, którą wpłaciła na dwa dni przed terminem rozprawy. Na tę okoliczność złożyła dowód wpłaty dokonanej w (...) w Z. (k.36). Jak wynika z przedłożonego dowodu, wpłata została dokonana na numer konta podany przez powódkę. Tym samym należy uznać, iż żądanie pozwu, co do kwoty 100 zł, zostało zaspokojone po złożeniu pozwu.

Jeśli chodzi o pozostałą należność objętą pozwem, pozwana przyznała, iż jej nie uiściła z uwagi na podtrucie czadem i brak pracy. Zgodnie z treścią art. 213 § 2 kpc sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W ocenie Sądu sytuacja taka w niniejszej sprawie nie zachodzi. Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności materialnej pozwanego, który za zasadne uznaje zarówno roszczenie powoda, jak i przyznaje uzasadniające je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne, a w konsekwencji godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie pozwu (por. wyrok SN z dnia 14 września 1983r. III CRN 188/83, OSNC 1984, nr 4, poz 60).

Dlatego też Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki dochodzoną kwotę pomniejszoną o 100 zł (co do której powództwo zostało oddalone w pkt II wyroku) tj. 2.205,44 (dwa tysiące dwieście pięć i 44/100) złotych wraz umownymi odsetkami w wysokości 4-ktotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 1.865,05 (jeden tysiąc osiemset sześćdziesiąt pięć i 05/100) złotych od dnia 16.07.2015 r. do dnia zapłaty.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc, zasądzając od pozwanej na rzecz powódki kwotę 141,38 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333 § 1 pkt. 2 kpc.